

సిల్వీ ఫీలింగ్

డా. ఎన్. అవధాని

“బావుందే నీ చదువు! రోజుకో పెన్నూ, పెన్నిలు, పుస్తకం ఇలా ఏదో ఒకటి పారవేసుకుంటూ కొత్తవి కొనడం!” అంది పావని చిరాగ్గా.

“నేనేం పారవేయలేదు మమ్మీ! ఇంట్లోనే మర్చిపోయాను. రాయడానికి పెన్నిల్ లేకుండా క్లాసుకు వెళ్లే టీచరు కొడతారు. అందుకని సునీత మేజర్ అంకుల్ షాపులో కొత్త పెన్నిల్ ఇప్పించింది. రేపు డబ్బులు తెచ్చిచ్చేస్తానని చెప్పేను” అంది మున్నీ.

“ఏం జరిగిందోయ్! మున్నీనెందుకు అలా ప్రతి చిన్న విషయానికీ సతాయిస్తావ్!” అన్నాడు అభినవ్ కూతుర్ని కిస్ చేస్తూ.

మున్నీకి ఆరు సంవత్సరాల వయస్సు. లోటస్ కాన్వెంట్లో సెకెండ్ క్లాస్ చదువుతోంది. మున్నీ అభినవ్ పావనిల ఏకైక కుమార్తె. అభినవ్ ఆవూరు ట్రాన్స్ఫర్ మీద వచ్చి మూడు నెలలైంది.

“ఏం చేసిందో మీ ముద్దుపట్టినే అడగండి! మీరలా ముద్దు చేయబట్టే అది మాట వినకుండా మొండిగా తయారైంది” అంది భర్తకు కాఫీ కప్పు అందిస్తూ.

“నేనేం తప్పుపని చెయ్యలేదు డాడీ! స్కూల్కి పెన్నిల్ తీసుకెళ్లడం మర్చిపోయేను. రాసేందుకు పెన్నిల్ లేకుంటే టీచర్ కొడతారు. అందుకని కొత్త పెన్నిల్ కొనుక్కున్నాను...”

“గుడ్! మంచిపని చేసేవు!” అన్నాడు మెచ్చు కుంటూ.

“మీ అమ్మాయి చేసే ప్రతి పనినీ మీరలా సపోర్ట్ చేయడంవల్లే దానికి నామాటంటే ఖాతరు లేదు. ఉదయం స్కూల్కి వెళ్లేముందు స్కూల్ బేగ్లో అన్నీ వున్నాయో లేదో చెక్ చేసుకోమని రోజూ చెప్తున్నాను. స్కూల్ టైమ్ అయేవరకూ పక్కమీంచి దిగదు. ఆ తరువాత నేను లేటు చేస్తున్నానని ఒకటి ఉరుకులూ పరుగులూ...”

“అవునోయ్! రాత్రి ఏదో రాయాలని మున్నీ బేగ్ లోంచి నువ్వు పెన్నిల్ తీసేవుకదా అది తిరిగి బేగ్లో పెట్టలేదా?” అన్నాడు కేజువల్గా.

పావనికి ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చి పద్దు పుస్తకం తెరిచి అందులో మున్నీ పెన్నిల్ చూసి చిన్నబోయింది. రాత్రి పద్దు రాయడానికి పెన్ను కనిపించకపోతే

మున్నీ బేగ్లోంచి పెన్నిల్ తీసి రాసి దానిని పద్దు పుస్తకంలోనే వుంచేసింది. పావనికి రోజూ యింటి ఖర్చులు పద్దురాయడం అలవాటు. తప్పు చేయడం మేగాక అనవసరంగా కూతుర్ని చీవాట్లు వేసినందుకు గిట్టిగా ఫీలైంది.

“అదికాదండీ! మీరు ఎవరివద్దా ఏ వస్తువు అరువు తేవద్దంటారు. మరి మున్నీ ఈరోజు మిలట్రీ మేజర్ అంకుల్ షాపులో పెన్నిలు, రెండు రోజుల క్రితం కాపీ రైటింగ్ పుస్తకం.. ఇలా రోజుకోకటి అరువు తెస్తోంది.”

“పర్యాలేదు. డబ్బులు రేపు తీసుకొని వెళ్లి ఇచ్చేయమను. ఆ మేజర్ అంకుల్ ఎవరో మంచివాడు కనుకనే అరువిచ్చేడు. లేకుంటే పిల్లలకు ఎవరూ అరువియ్యరు తెలుసా!” అని స్నానానికి బాత్ రూమ్ లోకి వెళ్లేడు.

‘అవును. అదీ నిజమే! లేకుంటే మున్నీ ఈరోజు టీచర్ చేత దెబ్బలు తినేది!’ అనుకుంది పావని. దెబ్బల విషయం గుర్తు రావడంతో ఆమె మూడ్ ఆఫ్ అయింది. చేదు జ్ఞాపకం ఎన్నాళ్ళయినా ఎన్నేళ్లయినా ఇంకా వెన్నాడుతూనే ఉంది. గిట్టి ఫీలింగ్ మనసుని వణికిస్తూనే ఉంది.

పావని సెవెన్ క్లాస్ చదువుతున్నప్పుడు జరిగిన సంఘటన- పావని అన్న రాఘవ, బావ అభినవ్, వినోద్ ముగ్గురూ మంచి స్నేహితులు. ముగ్గురూ టెన్త్ పరీక్షకు వెళ్లేరు. వినోద్ కి చిన్నతనంలోనే తండ్రి పోయేడు. వినోద్ అన్న వినయ్ ఏదో చిన్న ఉద్యోగం చేస్తూ కుటుంబ బాధ్యతలు చేపట్టి తమ్ముడిని చదివి

స్తున్నాడు. వినోద్ చదువులో ఫస్ట్.

ఆరోజు టెన్త్ రిజల్ట్స్ పేపర్లో వచ్చేయి. వినోద్ కి స్టేట్ లో ఫస్ట్ ర్యాంక్ వచ్చింది. ఉదయాన్నే పేపరు చూసిన రాఘవ, అభినవ్ తాము ఫస్ట్ క్లాస్ లో పాసై నందుకు, తమ స్నేహితుడికి స్టేట్ లో ఫస్ట్ ర్యాంక్ వచ్చినందుకు ఎంతో సంతోషించారు. వినోద్ వాళ్లు పేపరు తెప్పించుకోరు. అందువల్ల వినోద్ కింకా ఈ శుభవార్త తెలియదు కనుక వాడిని చిన్నగ ఆట పట్టి ధ్వామనుకున్నారు.

రాఘవ పావనిని పిల్చి “చెల్లాయి నువ్వు వినోద్ యింటికి వెళ్లి వాడు పరీక్షలో ఫెయిల్ అయ్యేడని చెప్పు. నమ్మకం లేకుంటే ఈ పేపరు వాడికిచ్చి చూసుకోమను!” అని చెప్పి పంపేడు. పావని తిరిగి వచ్చేక తాము వెళ్లి వాడిని సర్రైజ్ చెయ్యాలనుకున్నారు.

పావని అమాయకంగా పేపరు తీసుకొని వినోద్ వాళ్ల యింటికి వెళ్లి తలుపు తట్టింది. వినయ్ తలుపుతీసి “ఏం పావనీ ఇంత ఉదయాన్నే వచ్చేవ్” అన్నాడు.

“వినోద్ లేడా? వినోద్ పరీక్ష ఫెయిల్ అయ్యే డుట! మా అన్నయ్య, బావ చెప్పమన్నారు వాడికి! నమ్మకం లేకపోతే ఇదుగో పేపరు చూడండి” అంది పావని.

“ఇంకెందుకమ్మా చూడడం! మీరంతా చూసి చెప్పున్నారు చాలు. ఇంకా చూసేదేంటి?” అని “వినోద్, వినోద్” అని గర్జించేడు.

వినోద్ కి గతరాత్రి నుండి ఒళ్లు నొప్పులు, కొద్దిగా జ్వరం. ఇంకా పక్కమీద నుంచి లేవలేదు. వినయ్ పిలుపు విని తృళ్లిపడి లేచి గబగబా వచ్చేడు.

“దొరగారికింకా తెల్లారలేదా! మూడు పూటలా కడుపునిండా మెక్కడం, పడుకోవడం. ఇంక పనేం వుంది? ఒళ్లు కొవ్వెక్కి చదువు సంతకెళ్లింది” అని బెల్ట్ తీసుకొని తమ్ముడిని ఎడాపెడా చితకబాదేడు.

“రెక్కలు ముక్కలు చేసుకుని సంపాదించి పెడు తూంటే చదువు సంధ్య ఎగ్గొట్టి వూరంట బలాదూర్ గా తిరగడం!”

వినోద్ సమాధానం చెప్పబోతే మరో నాలుగు దెబ్బలు వేసి వీధిలోనికి నెట్టి-

“పోరా పో! పోయి వీధులంట ముప్పైత్తుకుని బ్రతుకు. ఇక నేను నీకు తిండిపెట్టి పోషించలేను.” అని భళ్లున తలుపులు మూసేడు వినయ్.

వినోద్ ని వాళ్లన్న చావకొట్టడం చూసిన పావని భయపడి యింటికి పరుగెత్తుకు వెళ్లి జరిగిన విషయం రాఘవకూ, అభినవ్ కూ చెప్పింది.

పావని చెప్పిన విషయం విన్న రాఘవ, అభినవ్ షాక్ అయ్యారు. అలా జరుగుతుందని వారేమాత్రం ఊహించలేకపోయారు. దాంతో భయపడి వారం రోజులు వినోద్ యింటివైపు వెళ్లలేదు. పావనికి జడుపు జ్వరం వచ్చి వారంరోజులు ఒకటి పలవరిం తలు. వినోద్ దెబ్బలు తిని ఇల్లు విడిచి వెళ్లిపోయే డన్న విషయం తెల్సుకుని ఎంతో విచారించారు. తరు

వాత వినోద్ విషయం వారికి తెలియలేదు.

పావని పసి హృదయంలో ఆ సంఘటన బలంగా నాటు కుంది. అప్పుడప్పుడు ఆమెకు ఆ సంగతులు గుర్తు కొచ్చి కలత చెంది మూడ్ ఆఫ్ అవుతూంటుంది. ఆ కారణానే ఆమె చదువు టెన్త్ అపివేసింది. అభినవ్ తోనే వివాహమైంది.

“ఏంటోయ్! మళ్ళీ మూడ్ ఆఫ్ అయిందా?” అన్నాడు అభినవ్ భార్య పరధ్యా హ్నంగా కూర్చుని వుండడం చూసి.

పావని ఉల్కిపడి లేచి కిచెన్ లోనికి వెళ్లింది. అభినవ్ భార్య వెళ్లినవంక చూసి నిట్టూర్పు విడిచేడు.

ఓరోజు పావని పేరంటంలో నిర్మలని కలిసింది. మాటల సందర్భంలో వాళ్ల పిల్లలు, చదువులు, హోంవర్క్ విషయాలు దొర్లెయి.

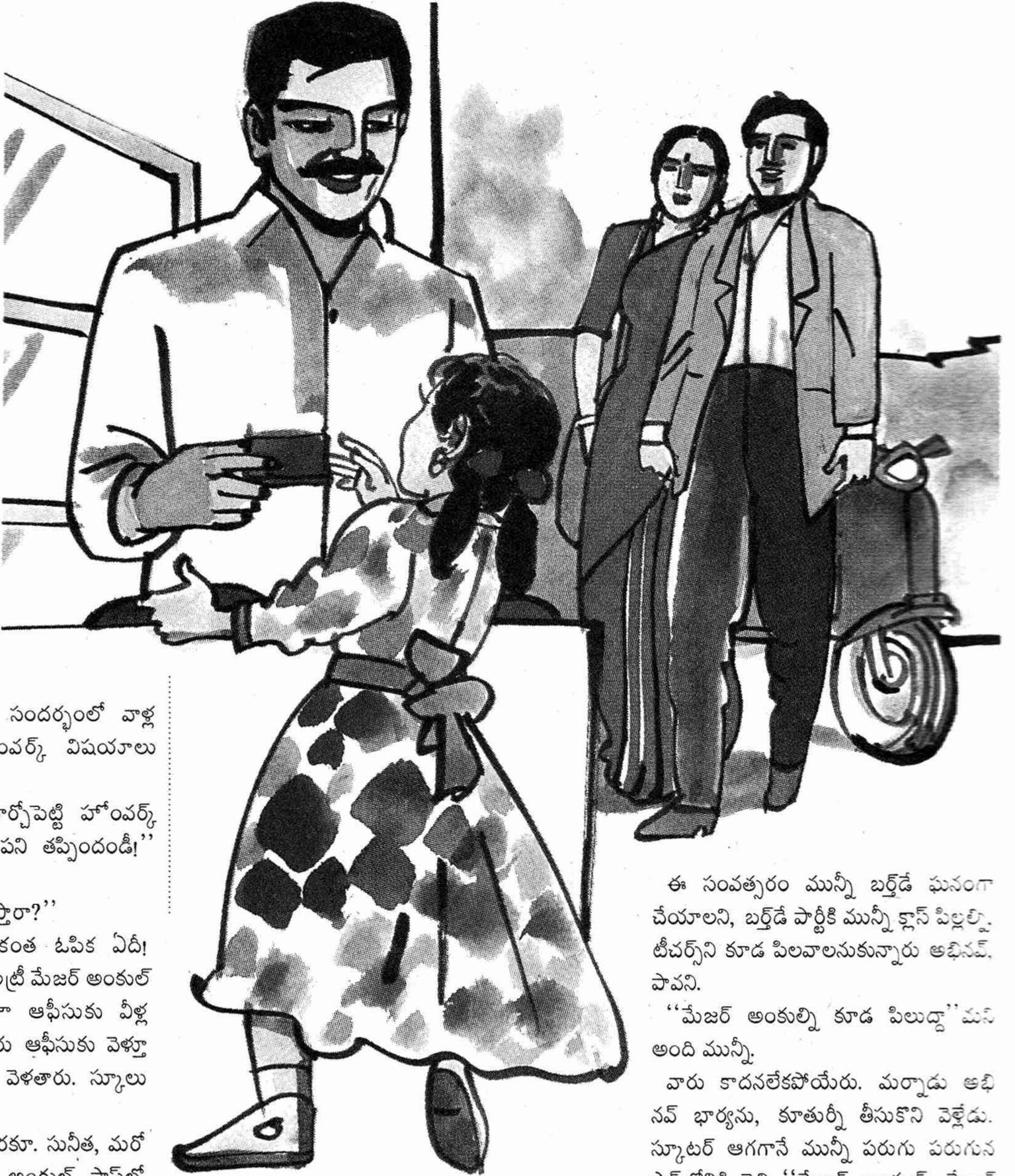
“నాకు మా సునీతను కూర్చోపెట్టి హోంవర్క్ చేయించడం, చదివించడం పని తప్పిందండీ!” అంది నవ్వుతూ నిర్మల.

“అదేవిటి! వాళ్లడాడీ చదివిస్తారా?”

“అయ్యో రాత! ఆయనకంత ఓపిక ఏదీ! అదంతా ఆ మహా మనీషి! మిలట్రీ మేజర్ అంకుల్ చలువండీ! మావారు రోజూ ఆఫీసుకు వీళ్ల కాన్యెంట్ నుండే వెళ్లాలి. వారు ఆఫీసుకు వెళ్తూ సునీతను స్కూలు వద్ద దింపి వెళతారు. స్కూలు నాలుగు గంటలతోసరి.

మావారి ఆఫీసు 5 గంటలవరకూ. సునీత, మరో పదిమంది పిల్లలూ మేజర్ అంకుల్ షాప్ లో కూర్చుంటారు పేరెంట్స్ కోసం వెయిట్ చేస్తూ. మేజర్ అంకుల్ కి పిల్లలంటే ప్రాణం. అతను వారం దరినీ కూర్చోపెట్టి వాళ్లచేత హోంవర్క్ చేయించి చదివిస్తాడు. మంచి కథలూ కబుర్లూ చెప్పి వారిని ఎంటర్టైన్ చేస్తాడు.”

“పాపం! అతనికి నా అన్నవాళ్లెవరూ లేరుట! వారలో అతని కుడికాలు పోతే ఆర్థిఫిషియల్ లెగ్ పెట్టుకున్నాడు. లోటస్ కాన్యెంట్ స్కూల్ కట్టిన స్థలం అతనిదేనట! గవర్నమెంటు వారతనికి ఇచ్చింది. స్కూల్ కి డోనేట్ చేసేడు. స్కూల్ గేటు నానుకొని తనో చిన్న డాబాయిల్లు కట్టుకుని అందులో వుంటున్నాడు. స్కూల్ మేనేజింగ్ కమిటీ మెంబర్. అయినా అతను స్కూల్ అడ్మినిస్ట్రేషన్ లో ఎన్నడూ జోక్యం చేసుకోలేదు. అతను స్కూల్ ఆవర

ణలో కాలుపెట్టేది సంవత్సరంలో రెండు పర్యాయాలు. ఆగస్ట్ 15న, జనవరి 26న. ఆరోజున పిల్లలందరికీ చాక్లెట్స్ పంచుతాడు.”

“పిల్లలకు కావల్సిన స్టేషనరీ సామాన్ల షాపు యింట్లోనే పెట్టేడు. అదైనా కాలక్షేపానికి. టైమ్ పాస్ కోసం! బీద పిల్లలనెందరినో తన డబ్బుతో చదివిస్తున్నాడు. వారికి స్కూల్ ఫీజు, యూనిఫామ్, బుక్స్ వగైరా అంతా అతనే ఇస్తాడు. మావారు కేంప్ కి వెళ్తే మా సునీతను స్కూల్ కి నేనే తీసుకొని వెళ్లి, మరలా తీసుకొచ్చేదాన్ని. అప్పుడు అతడిని చూసి మాట్లాడేను. ఎంతో మర్యాదస్తుడు!” అంది నిర్మల.

మేజర్ అంకుల్ గురించి సేకరించిన వివరాలన్నీ భర్తకు చెప్పింది పావని. ఇప్పుడు ఆమెకు మేజర్ అంకుల్ మీద సదభిప్రాయం కల్గింది.

ఈ సంవత్సరం మున్నీ బర్త్ డే ఘనంగా చేయాలని, బర్త్ డే పార్టీకి మున్నీ క్లాస్ పిల్లల్నూ టీచర్స్ ని కూడ పిలవాలనుకున్నారు అభినవ్, పావని.

“మేజర్ అంకుల్ని కూడ పిలుద్దా” మని అంది మున్నీ.

వారు కాదనలేకపోయారు. మర్నాడు అభినవ్ భార్యను, కూతుర్ని తీసుకొని వెళ్లేడు. స్కూటర్ ఆగగానే మున్నీ పరుగు పరుగున షాప్ లోనికి వెళ్లి “మేజర్ అంకుల్! మేజర్ అంకుల్! రేపు నా బర్త్ డే. నిన్ను పార్టీకి పిలవడానికి మమ్మీ డాడీ వచ్చారు!” అంది.

“అల్లాగా” అని మున్నీ చేతిలో ఫైవ్ స్టార్ చాక్లెట్ బార్ పెట్టి మున్నీ చేయి పట్టుకొని బయటకు రాబోయేడు.

“వినోద్! నువ్వా మేజర్ అంకుల్ వి” అని అభినవ్ ఆనందం పట్టలేక అతడిని వాటిసుకున్నాడు.

“అభినవ్! ఈవిడ పావని చెల్లాయి కదూ!” అన్నాడు వినోద్.

“అవునూ! పావనే. మా అమ్మాయి మున్నీ” అన్నాడు అభినవ్.

వారిరువుర్నీ అలా చూస్తూ నిర్ఘాంతపోయింది పావని.

